

Mədəniyyətimiz

№ 20 (1388) 31 yanvar 2017-ci il



AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ PREZİDENTİ YANINDA
KÜTLƏVİ İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN
İNKİŞAFINA DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDU



GÜLDÜRƏN VƏ DÜŞÜNDÜRƏN

Tamaşaçılar xalq artisti Eldəniz Zeynalovu istər teatr tamaşalarında, istər kino filmlərdə və verlişlərdə həmişə hadisələrə bir şənlilik gətirən, gülüş doğuran, ürəyəyatan yumorla zəngin bir aktyor kimi sevirdilər. Əyər tamaşalarda və kinolarda Eldəniz iştirak edirdisə tamaşaçılar əmin idi ki, ordan xoş əhval-ruhiyyə ilə ayrılacaqlar. Eldəniz Zeynalov əsasən komik rollar ustası idi. Lakin Qarabağ hadisələri baş verəndən sonra Eldənizin bir çox rollarında kədərli bir düşüncə, narahat bir həyat cizgiləri görünməyə başladı.

İstedadlı kino rejissor Vaqif Mustafayev o illərdə "Hər şey yaxşılığa doğru" adlı bir film çəkdi. Burda E. Zeynalov bir vaxtlar Yerevanda yaşayan sonralar Bakıya köçən bir qocanın rolunu oynayırdı. İlk kadrda o, Bakıdakı evinin pillələri üstə oturmuşdu. Həddən artıq arıq və zəif gö-

rünürdü. Necə köçdüyündən kiçik cümlələrlə məlumat verirdi. Demə indi onun yaşadığı evdə vaxtı ilə erməni ailəsi yaşamışdı, onlar evlərini dəyişmişlər, indi qoca burda yaşayır, erməni orda. Eldənizin söylədiyi üç-dörd kəlmədə nə qədər böyük bir kədər olduğunu, o dərəcədə dərinəndən hiss etdirirdi ki, qocanın halına yanzamaq olmurdu.

Eldəniz Zeynalovun ikinci belə bir rolu da vardı. Əli Əmirinin "Köhnə ev" pyesindəki Qüdrət kişi. Bu obrazda erməni azərbaycan münafişəsində evlərini satıb xaricə köçmək planı ilə yaşayan ailə üzvləri ilə Qüdrət arasındakı konflikt faciə səviyyəsinə qədər yüksəlirdi.

Əvvəlcədən qeyd elədik ki, Eldəniz tamaşaçıların məhəbbətini öz aktyor təbiəti ilə, öz daxili yumoru ilə qazanırdı. Mən onunla Akademik Dram teatrında iki rol üzərində işləmişəm. Gürcü dramaturqu Nodar

"Dövlətimizin əsas prinsiplərindən biri də bütün vətəndaşlarımızın, eləcə də mədəniyyət, ədəbiyyat adamlarının həyat səviyyəsini yüksəltmək, onların əməyini layiqincə qiymətləndirməkdir."

İlham Əliyev,

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti

Dumbadzenin "Darıxma, ana!" komediyasında Anzor, İ. Əfəndiyevin "Qəribə oğlan" əsərində isə Ümüd. Anzor Gürcüstanda dostları arasında güclü və cəsarətli bir oğlan kimi tanınırdı. Ümüd isə Bakıda böyük rəis Dadaşın şoferi işləyirdi. Hər iki rol cəngüdəndən idi. Anzor dostlarının, Ümüd öz rəisinin qızının.

Biz rollar üzərində işləyəndə Eldənizi nizam-intizamı gözləyən, məşqlərinə həmişə hazır gələn, gülərüz, rolun hər parçasını dərinəndən duyan, yumorlu təsir bağışlayan gördüm.

Mən Eldənizin səmimiyyətinə, hörmətinə hələ onunla aktyor işlədiyimiz vaxtlardan bələd idim. Biz onunla Yerevan, Tiflis, Moskva şəhərlərində teatrla qastrolda olmuşuq. Çox vaxt bizim ikimizə bir otaq verirdilər. Etiraf edirəm ki, onunla qastro vaxtı bir otaqda qalmağımız mənə sevindirirdi. Lakin onun tez-tez kefli halda gəlməsi aramızda kəskin mübahisələrə səbəb olurdu.

Eldənizin insan kimi xarakterində bəzən gözlənilməz sözlər, hərəkətlər gözə çarpırdı. Həm bir an sakit dayanıb bilmirdi, həm də kefli olanda elə qəribə mövzulara toxunurdu ki, o bəzən heç yerinə düşmürdü. Onun na-

rahat təbiəti hələ uşaq vaxtından özünü bürüzə verirdi. Neçə-neçə orta məktəb dəyişmişdi. Nəhayət dayısı xalq artisti Həsənağa Salayevin məsləhəti ilə o, Azərbaycan Dövlət teatr institutuna daxil oldu. Sənət aləmi Eldəniz üçün yeni deyildi. O, hələ 1953-cü ildən tamaşalarda kütləvi səhnələrdə çıxış edərdi. Bəzi əsərlərdə kiçik rollar oynayırdı.

Teatr institutunun aktyorluq fakultəsinə daxil olandan sonra belə onun narahat təbiəti bir yerdə sakit dayana bilmirdi. Elə buna görə də dörd illik təhsilini altı ilə güclə başa vurdu. Teatrda çalışdığı illərdə də özünü narahat apardığı həmişə hiss olunurdu. Rejissorlarla, aktyorlarla, bəzən teatrın rəhbərliyi ilə rol üzərində işlə əlaqədar qızgın mübahisələr aparırdı. Bir dəfə məşqə kefli gəldiyindən rejissor Mehdi Məmmədov onu işdən kənar etmişdi. O da hirsindən bayıra çıxıb Mehdiyə maşınını bir çox yerlərdən vurub əzmişdi və bununla da beş-altı il teatra gəlmədi.

Teatrda uzun müddət işlədiyinə görə həmişə repertuarda məşğul olardı. N. Poqodin "Zamanın hökmü" dramında Rıbakov rolunu, C. Cabbarlının "Almaz" əsərində



Mirzə Səməndəri, S. Rəhmanın "Toy" komediyasında Kərəmovu, "Xoşbəxtlər" komediyasında Mirzə Qərənfilini, "Nişanlı qız" da Mindilli obrazlarını böyük ustalıqla oynayırdı.

E. Zeynalov tez-tez kinolara çəkiliirdi, Mozolan satirik kino-jurnalında bir-birindən maraqlı obrazlar yaradırdı. Rejissor Eldar Quliyevin Eldənizin yaratdığı "Bir cənub şəhərində" Toğrul obrazı, "Bəyin oğurlanması" filimində komissya sədri, "Babamın babasının babası" filimində həkim obrazları onun yaradıcılığında yeni ifa vasitələri gözə çarpırdı. O, Azərbaycan film studiyasında çəkilən Mozalan jurnalının demək olar ki, bir çox nömrələrində yadda qalan obrazlar da yaratmışdır. Eldəniz televiziya vasitəsi ilə nümayiş etdirilən "Gülüş axşamı" və "Komediyalar aləminə səyahət" verilişlərində də tez-tez iştirak edərdi.

Həmişə deyib-gülən, dostları ilə

orjinal zarafatlar edən, oynadığı obrazların çoxusu yumorla yoğrulmuş, harada olur olsun məclisə bir sevinc gətirən bu şirindil aktyorun son rolları həyat müdrüklüyü ilə yoğrulmuş, hər sözü ilə düşündürən bir sənətkara çevrilmişdir.

Eldəniz Zeynalovun bu ay 80 yaşı tamam olur. Onu tanıyan, yaradıcılığını sevən tamaşaçılar Eldəniz haqqında həmişə böyük məhəbbət və böyük sevinclə danışırlar. Məclislərdə onun bəzən yerli, bəzən yersiz yumorla dolu atmacaları həmişə gülüşlə xatırlanırlar.

AĞAKIŞI KAZIMOV
xalq artisti, professor

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ YARDIMI İLƏ

